

OSTRUZINY.cz

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

DUBEN 2008

1. **Mámě** (od Severka)
2. **Catalunya...** (od LUKiO)
3. **Jablko** (od prostějaneK)
4. **Envy...** (od Strakatý pes)
5. **Kids** (od Azure Sky)
6. **navezjetenobrazek** (od veronika)
7. **Poslední ráno** (od colorKa)
8. **Odsouzenci** (od otazník)
9. **Stékáš mi po tváři** (od Jarda)
10. **Omalovánky** (od Zorik von Masimo)

*. **Lipové listy** (od mr Scraper)

Mámě

autor : Severka

*

Psí hvězda aportuje sny
Malému princí do kapes

jeho dlani bývá nevolno
z houpaček osudů
-těch metronomů
co pohrávaj si z bytostí.

Už nechodíme do školek
na schůdky brašnu
odkládáme

a vyjíždíme do měst
opouštět místa
vonící chřípím řek
i blízkostí

a Doma?

Genius Loci s bramborákem
sleduje tvé rozčílení
nad párováním ponožek

neměj strach!
za třicet let
nepřijde nostalgie
v Poště pro tebe

neřeknu: „odpusť, dlouho jsem tě neviděla“

Mami...

i Malý princ ví,
že tě nikdy neopustím
že i tulačkám se stýská

když jejich cesty
zasypává sněním

*

Catalunya

autor : LUKiO

Víš že,
obloha se umí zatáhnout stejně rychle
jako když kostky ledu
rozpustíš ve vroucí vodě?

Někdy je lepší
poslouchat ticho
a sledovat noty
které do písku kreslí divoká kytara
/a vášnivé flamenco.../

V temném sálu
kde na malých židlích
hltající oči
čtou příběh
a v kapce vína
hledají konec
cizojazyčných otázek...

Nechápu,
proč z podlahy
do které udělaly vysoké podpadky
hubokou díru
tryská potok
krve...

Zeptám se na ulici
těch nejpovolanějších
kde vlastně je
pravda...

Raději skloní hlavu
a odejdou v zamyšlení
s nataženou rukou
o dům dál...

A přitom někdy stačí kývnout...

Ne všechny kurvy
jsou bez srdce
a city jen tak neubiješ
/jako kladivem hřebík.../

A ne vše je černobílé
a ne všichni mají hlavu...

Té noci jsem se naučil
že prodej alkoholu
je tak pozdě zakázán...

A proto se opím krví z katalánského jeviště...

Jablko

autor : prostějaneK

Ač jablka nenávidím
v břichu

s tebou bych si
možná jedno dala
- hřichu.

Envy...

autor : Strakatý pes

Potkal jsem štěstí.

Tvářilo se strašně mile,
Přitom je to mladá nána...

Navenek je roztomilé,
A uvnitř jako kurtizána...

Potkal jsem náhodu.

Vrásčítá a stará paní,
Hodná uvnitř duše skrytě.

Vychází už za svítání,
Uprostřed davu - pohladí Tě.

Potkal jsem smutek.

V černé košili noblesní pán,
Také k ránu prochází se – brzy.

Od počátku věků úděl jemu dán,
Jeho partnerkou jsou mu slzy.

Potkal jsem závist.

Bezzubá, kostnatá stařice,
Potácející se o holi.

Svým polibkem na líce,
Závidět ti dovolí.

Potkal jsem lásku.

Mladá, krásná, přebíhavá.
Usmívá se - možná vážně.

Někdy také trochu hravá,
Bezradnost, pak vražda z vášně...

Poté jsem měl potkat Tebe.

Jen smůla se mi smála,....

Kids

autor : Azure Sky

.
mám
ten zvláštní bochník ementálu
co nosím s sebou
pod bundou

na ten Tvůj už nedosáhnu
jelikož nevím
kde se děti a básně
berou

asi z letenek
nepřestupních
a úsměvů
lady
Di

asi z počátků
nekonečných
a náhod
osudových
...později řeknu
Ti

jak se staví
lodě
chrámů

jako zdání
je můj klid
k ránu

není čas
lovit myšlenky
jsou jen city
plameny
hřeby
a biče

nezbývá mi
nic jiného
než padnout
jako kapka vody
Tobě na šíji
rozpustit se
a syčet

s každou
ranou
sentimentu
do ohniště

nepočítám
dny

ale asi začnu
příště

tak jako
nevím k čemu jsou
ty díry
sýrové
- srdeční

tak
nevím kde
se ztratila
1. láska
páteční

...slova se mi nedaří
a Tvá
prázdná
tvář
se nijak
netváří

jsi moje mrtvola
v lásce
utopená

mumie
co spolkla
skarabea

kamenná Sfinga
uprostřed bludiště

...a my jsme děti ztracené
v zákulisí jeviště...

.

nazevjetenobrazek

autor : veronika

existence svetla predcila moje sny

chystam se byt
poprve nalicensa v masce dobra
kroutim si vlasy na prst
nejsem nervozni

poseptom svy meno
preslapnu na patu
zmocnim se dechu
uslysis pravdu
dvere se asi netrhnu

pot v koleni jamce
krev busi na spancich
myslim na vsechno dobry
treba jenom proto ze to se pamatuje lip
/nebo rads/

chci rict ze kazda myslenska je duvod
laska je laska
zivot je zivot
a dulezity je vsechno

de jenom vo to

.
.

kdo si ty jako clovek

Poslední ráno

autor : colorka

Poslední ráno
před koncem světa

* svítá *

... a on ...
jí vplétá
do vlasů
svý tichý
vyznání
*

Lákavá
nabídka
na jedno
šílený
půlnoční
ráno -
co nikde
nekončí

Odsouzenci

autor : otazník

Jsou řeky čisté, bez zrníčka kalu,
co přijmout umí i nejslanější déšť.
Je smích, co má hořkou příchuť žalu.
Jsou slova, jak kulky samopalu.
Je pravda, však před ní stojí lež

Jsme odsouzenci, co procitnout se báli.
Jsme srdce, jímž marné činy proudí.
Nám patří úcta, milý pane králi.
Jen pro Vás my čestnou hru jsme hráli,
tak kdo nás a naše viny soudí?

Je snadné ptát se... mnohem těžší vědět.

Na minulost přší
a voda pravdu smývá
a ze dna lži jen trčí.
Jen král se neusmívá,
když vrah nad hrobem zpívá
a za slova se krčí.

Ač bílý šátek halí naše oči
a za námi je dlouhá rovná zeď,
jen slova nejsou to, co světem točí.
A naše touha, jenž do zítřka vkročí...
No tak, pane králi, že by naposled?

Je těžké konat... lehčí jen tak sedět.

Místo vody padá krev
a budoucnost se tvoří.
Již utichá vrahův zpěv,
z nějž prázdná slova shoří
a krále nepokoří
rudá voda shnilých cév.

Je konec... konec bez naděje,
však budoucnost se na nás směje.

Je snadné střílet... mnohem těžší hledět...

Tak stůjte, pane králi!
Já ptám se jako prve.
Čeho jsme se báli?
Vody nebo krve?

Stékáš mi po tváři

autor : Jarda

Stékáš mi po tváři
Malinká vzpomínka
Celá se rozzáříš
Jak v zimě kamínka

Proděláš obraty
Salta a nemoci
Ale proč zrovna ty
Vcházíš mi do noci?

A ráno zmizíš jak
Sněhová královna
Taju jak sněhulák
Ach noci čarovná

Zůstanou krůpěje
Hladí mě po líci
Nic moc se neděje
Podpalte hranici!

Omalovánky

autor : Zorik von Masimo

Nakresli obrys...

(jedno čeho, ale ať je jasný)

Vymaluj ho...

(jedno jak, ale hlavně s citem)

Vystříhni ho...

(jedno čím, ale ať neporušíš linku)

Pak ho nalep do nekonečna...

(jedno jakého, ale musí být vaše)

A podepiš *Láska*...

*Mně tohle umělecké dílo
visí už šest měsíců v srdci...
...a jeho cena stále stoupá...*

Lipové listy

autor : mr Scraper

sametovým dechem píši
do kůry jilmů mrtvý hřích
ve vlasech spí ti netopýři
položím na ně jarní sních

okousám listy lipové
do naší oblíbené barvy
jsme asi darmošlapové
borových lesů larvy

než se slunce navrátí
z večerní toalety
protančíme závratí
zkroucené parapety

oční stíny přikreslili
naším tělům hadí vzory
světlušky už upřesnili
o který jazyk zuří spory